

te zijn dat het tot zijn taak behoorde het rapport af te leveren voordat zijn dienstverband eindigde (getuige het feit dat hij in een brief van 15 juli 1982 heeft geschreven zichzelf 31 november 1982 als eindlimiet te hebben gesteld voor de afronding van het rapport): het staat vast dat Rooijackers, in het kader van de uitvoering van de opdracht waarvoor hij een volledige honorering ontving, welke honorering betrekking had op de vervaardiging van het rapport, aansluitend aan de periode van zijn dienstverband heeft doorgewerkt aan het gereedkomen van het rapport. Dit enkele doorwerken kan hem geen auteursrecht verschaffen.

9. Ook doet aan gemelde conclusie niet af dat Rooijackers in zekere mate het onderzoek mede heeft uitstippeld en daaraan vorm en inhoud heeft gegeven. Uiteraard werd van hem als aangetrokken onderzoeker een grote mate van creativiteit en eigen inbreng bij de aanpak van het project verwacht. Dit doet echter geen afbreuk aan de mate van bepaaldheid van het door hem te vervaardigen werk van wetenschap. Deze lag met de gegeven taak, in het voorgaande omschreven, voldoende vast.

10. Dat het C.O.M.T. zelf Rooijackers' naam op het rapport heeft vermeld legt evenmin enig gewicht in de schaal. De R.U.L. verklaart dit vanuit een bij het C.O.M.T. bestaand gebruik tegenover de feitelijke schrijvers van zijn uitgaven. In ieder geval kan er in casu niet enig bewijs uit afgeleid worden omtrent het gesloten zijn van een andersluidende overeenkomst als bedoeld in artikel 7 van de Auteurswet. Overigens heeft het C.O.M.T. op de omslag van het uitgebrachte rapport duidelijk laten blijken zichzelf als auteursrechthebbende aan te merken.

11. Het hiervoor overwogene brengt mee dat de incidentele grief gegrond is.

12. Dat het C.O.M.T. (de R.U.L.) als maker is aan te merken, dus auteursrechthebbende is, heeft als consequentie dat het uiteindelijk te beslissen had of en, zo ja, met welke precieze inhoud het rapport uiteindelijk uitgebracht zou worden.

Rooijackers heeft nog daartegen ingebracht dat, ook al zou het C.O.M.T. als maker in de zin van artikel 7 zijn aan te merken, de persoonlijkheidsrechten, bedoeld in artikel 25 van de Auteurswet, nog aan hem, Rooijackers, voorbehouden zouden blijven, met als gevolg dat hij tegen aantasting van zijn werk door het C.O.M.T. zou kunnen blijven opkomen. Daargelaten de juistheid van deze stelling: zelfs als zij juist zou zijn, dan geldt nog dat het C.O.M.T. niet is te zien als een instelling die aan de eigenlijke schepping van het werk vreemd is. Integendeel: uit de stukken blijkt dat het C.O.M.T., vertegenwoordigd door zijn hoofd, prof. Köbben, die tevens projectleider was bij het onderhavige onderzoek, zelf op de nauwst mogelijke wijze betrokken is geweest bij de totstandkoming van het rapport. Prof. Köbben kon zich als verantwoordelijk voor de eindredactie van het rapport beschouwen. Als zodanig heeft hij bij de afronding daarvan, welke enkele jaren later dan oorspronkelijk voorzien plaatsvond, zich genoodzaakt gezien enige aanpassingen in de tekst aan te brengen. Rooijackers kon daar in redelijkheid geen bezwaar tegen maken en kon niet verlangen dat het gereedkomen van de uitgave in verband daarmee nog langer opgehouden werd.

13. Gezien het voorgaande kunnen de vorderingen van Rooijackers niet slagen. Het vonnis waarvan beroep dient te worden bekrachtigd, zij het met verbetering van gronden als aangegeven. Rooijackers zal in de kosten van het hoger beroep worden verwezen. Het principaal appel behoeft geen bespreking meer.

Beslissing

Het hof:

bekrachtigt het vonnis waarvan beroep; verwijst Rooijackers in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van de R.U.L. tot heden begroot op f 3.850,-. Enz.

Nr 69. Arrondissementsrechtbank te Amsterdam,
17 mei 1989.

(Compendium/"de Bureauklapper")

Mrs R. Orobio de Castro, G.W.K. van der Valk Bouman
en E.A. Mout-Bouwman.

Artt. 10, eerste lid, aanhef en onder 1° en 13 Auteurswet 1912 (geschriftenbescherming).

Nu eiseresses Compendium bestaat uit voor het merendeel van derden verkregen technische informatie en gegevens, geeft de samenstelling, groepering en indeling daarvan op zichzelf aan het Compendium onvoldoende eigen karakter om aanspraak te kunnen maken op de volle omvang van de bescherming die art. 10 Auteurswet 1912 verleent aan werken van letterkunde, wetenschap of kunst. De met de samenstelling, groepering en indeling van de inhoud van het Compendium gemoeide inspanning en zorg rechtvaardigt echter wel de beperkte auteursrechtelijke bescherming tegen ontlening die toekomt aan geschriften zonder persoonlijk karakter. Gedaagde heeft op dit beperkte auteursrecht inbreuk gemaakt doordat zij een aanzienlijk deel van haar Bureauklapper heeft ontleend aan het Compendium door middel van (fotografisch) kopiëren.

Art. 1401 Burgerlijk Wetboek.

De schadeomvang moet worden beoordeeld naar de vergoeding die eiseres had kunnen bedingen indien zij ter zake een licentie had verleend. De stelling van eiseres dat zij nimmer een dergelijke licentie had willen verlenen doet daaraan niet af omdat het hoe dan ook over een vermogensbestanddeel gaat, waarover zij vrij is al dan niet te beschikken.¹⁾

De besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Grafische Industrie Haarlem B.V., ook handelende onder de naam Uitgeverij de Toorts te Haarlem, eiseres, procureur Mr J.W. Knipscheer,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Oedip Nederland B.V. (thans genaamd Medicon B.V.) te Amsterdam, gedaagde, procureur Mr B.J.H. Crans, advocaat Mr J.M. Barendrecht te 's-Gravenhage.

Verloop van de procedure.

Bij naar de dagvaarding verwijzende conclusie van eis heeft partij De Toorts de veroordeling van partij Oedip gevorderd tot betaling van f. 75.000,- [nadien verminderd tot f. 39.025,-; Red.] met rente en kosten terzake van schadevergoeding als gevolg van door partij Oedip gepleegde inbreuk op het auteursrecht van partij De Toorts op het door deze laatste uitgegeven werk: *Compendium, Dieetpreparaten en Voedingsmiddelen onder Merksnaam*, 12e editie 1984.

(...)

Gronden van de beslissing.

1. Als enerzijds gesteld en anderzijds erkend of niet dan wel onvoldoende weersproken, alsmede op grond van de in zoverre niet bestreden inhoud van de overgelegde bewijsstukken staat in dit geding het navolgende vast:

a. Partij De Toorts is uitgeefster van het *Compendium, Dieetpreparaten en Voedingsmiddelen onder Merksnaam*, 12e editie 1984 (verder te noemen het *Compendium*).

b. Het *Compendium* bevat onder meer een overzicht van (de samenstelling van) dieetpreparaten en voedingsmiddelen bestemd voor diëtisten, huisartsen en medisch specialisten.

c. Partij Oedip heeft eenmaal, in 1985, een *Diëtisten Bureauklapper* gepubliceerd en verspreid (verder te noemen "de *Bureauklapper*"), bestemd om te worden verspreid onder diëtisten en medici.

d. De Bureauklapper bevat evenals het Compendium een overzicht van (de samenstelling van) dieetpreparaten en voedingsmiddelen.

e. De in de Bureauklapper gevolgde inhoudsopgave en aanduiding van dieetpreparaten en voedingsmiddelen stemt voor een belangrijk deel overeen met die van het Compendium, terwijl de inhoudelijke beschrijving van de beschreven produkten uit de Bureauklapper voor een belangrijk deel identiek is met die van het Compendium.

f. De exemplaren van het Compendium worden voor het merendeel kosteloos verspreid. De produktiekosten van het Compendium worden grotendeels gedekt door advertentie-opbrengsten.

g. De exemplaren van de Bureauklapper zijn geheel kosteloos verspreid. De produktiekosten van de Bureauklapper zijn gedekt door advertentie-opbrengsten.

2. Partij De Toorts stelt dat het door haar samengestelde Compendium door de samenstelling, groepering en indeling van de daarin vervatte gegevens, alsmede door de produktbeschrijving, origineel is en een eigen persoonlijk karakter bezit en derhalve moet gelden als een werk in de zin van artikel 10 lid 1 aanhef en sub 1 van de Auteurswet 1912.

3. Subsidiar stelt partij De Toorts dat het Compendium moet worden beschouwd als te behoren tot "alle andere geschriften" als bedoeld in artikel 10 lid 1 aanhef en sub 1 van de Auteurswet 1912, krachtens welke bepaling ook geschriften zonder eigen karakter auteursrechtelijke bescherming genieten, zij het beperkter.

4. Partij Oedip bestrijdt dat het Compendium enige auteursrechtelijke bescherming toekomt, stellende dat het Compendium, evenals de Bureauklapper, uitsluitend technische gegevens bevat die identiek zijn aan de gegevens die fabrikanten van de beschreven dieetprodukten en voedingsmiddelen zelf in hun gebruiksaanwijzingen en op hun verpakking gebruiken en de vermelding waarvan ook in het merendeel van de gevallen wettelijk verplicht is. Deze technische gegevens zijn niet auteursrechtelijk beschermd, althans heeft partij Oedip van de betrokken fabrikanten toestemming verkregen deze gegevens te publiceren.

5. Ter gelegenheid van de gehouden pleidooien heeft partij De Toorts haar vordering nader toegelicht en onbetwist gesteld dat, hoewel het gaat om produkt-technische informatie, deze informatie door een aantal externe deskundigen wordt verzameld, en dat de door de fabrikanten vermelde gegevens op juistheid worden onderzocht, geobjectiveerd en zo nodig aangevuld met informatie van de externe deskundigen.

6. De rechtbank is van oordeel dat, nu het Compendium bestaat uit voor het merendeel van derden verkregen technische informatie en gegevens, de samenstelling, groepering en indeling daarvan op zichzelf aan het Compendium onvoldoende eigen karakter geeft om aanspraak te kunnen maken op de volle omvang van de bescherming die artikel 10 van de Auteurswet 1912 verleent aan werken van letterkunde, wetenschap of kunst. De met de samenstelling, groepering en indeling van de inhoud van het Compendium gemoeide inspanning en zorg rechtvaardigt echter wel de beperkte auteursrechtelijke bescherming tegen ontlening die toekomt aan geschriften zonder persoonlijk karakter.

7. Zoals genoegzaam is gebleken aan de hand van door partij De Toorts gegeven voorbeelden heeft partij Oedip op dit beperkte auteursrecht inbreuk gemaakt doordat zij een aanzienlijk deel van de Bureauklapper heeft ontleend aan het Compendium door middel van (fotografisch) kopiëren. Dit feit is door partij Oedip ter gelegenheid van de gehouden pleidooien ook niet langer betwist. Een dergelijke inbreuk kan in beginsel schade veroorzaken aan de auteursrechtelijke bescherming.

8. Partij De Toorts baseert de door haar geleden schade op de door haar gemaakte kosten met betrekking tot de productie van het Compendium. Zij stelt daartoe dat partij Oedip door de overname van het gedeelte van

het Compendium zich aanzienlijke produktiekosten heeft bespaard, waarvan de waarde door partij De Toorts wordt gesteld op de helft van haar eigen produktiekosten. Partij De Toorts stelt dat zij dit bedrag van partij Oedip zou kunnen hebben bedongen indien zij partij Oedip een licentie had verleend voor de verveelvoudiging en publicatie van het door haar verzamelde materiaal.

9. De rechtbank acht het standpunt juist dat de schade moet worden beoordeeld naar de vergoeding die partij De Toorts had kunnen bedingen indien zij ter zake een licentie had verleend. De stelling van partij De Toorts dat zij nimmer een dergelijke licentie had willen verlenen doet daaraan niet af, omdat het hoe dan ook om een vermogensbestanddeel gaat, waarover zij vrij is al dan niet te beschikken.

10. De hoogte van de schade wordt door de rechtbank ex aequo et bono bepaald op f. 15.000,-.

11. Partij Oedip als voor het merendeel in het ongelijk gestelde partij dient te worden veroordeeld in de proceskosten.

Beslissing.

De rechtbank:

- veroordeelt partij Oedip tot betaling aan partij De Toorts van een bedrag van f. 15.000,- (...) met de wettelijke rente over dit bedrag sedert 21 januari 1986 tot aan de dag der voldoening;
- verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;
- veroordeelt partij Oedip tot betaling van de proceskosten tot op heden aan de zijde van partij De Toorts begroot op f. 3.663,15 (...);
- wijst af het meer of anders gevorderde. Enz.

¹⁾ Bij auteursrechtinbreuk te vergoeden schade.

Deze stelling werd kennelijk ontwikkeld in het kader van het betoog dat eiseresses schade moest worden gesteld op de waarde van de door gedaagde bespaarde produktiekosten. Bij de Wet van 3 juli 1989, Stb. 282 (in werking getreden op 1 oktober 1989) is o.m. in de Auteurswet art. 27a ingevoegd, waarvan lid 1 bepaalt dat de maker of zijn rechtverkrigende naast schadevergoeding kan vorderen dat degene die inbreuk op het auteursrecht heeft gemaakt, wordt veroordeeld de door deze ten gevolge van de inbreuk genoten winst af te dragen en dienaangaande rekening en verantwoording af te leggen.

C.v.N.

Nr 70. Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, 25 oktober 1989.

(Metaal is meer)

Mrs S. Overwater, Th.L.J. Bod en
A.E.M. van der Putt-Lauwers.

Art. 45a Auteurswet 1912.

Verhoeven vordert dat Van den Broek zal worden bevolen om aan haar om niet hetzij voor een bepaalde periode de moederband van de videofilm "Metaal is meer" ter kopiëring af te staan ofwel haar van die film een technische kopie van zodanige kwaliteit te verschaffen dat daarvan verdere commerciële kopieën vervaardigd kunnen worden en dat aan Van den Broek zal worden verboden die film zelf openbaar te maken en/of te verveelvoudigen.

De bijdrage van Verhoeven aan de videofilm "Metaal is meer" is niet van zodanige aard geweest dat zij op die grond op voorhand mede gerechtigd is te achten in het auteursrecht op die film, waarbij overigens niet valt in te zien hoe op grond van die medegerechtigdheid de vorderingen van Verhoeven toewijsbaar zouden kunnen zijn.

Wel is Verhoeven voornog aan te merken als degene die, in het kader van een met de Stichting Bevordering Vakmanschap gesloten overeenkomst de totstandbrenging van een